

Plaatjes, onmeunig vól plaatjes!

Hans Nijhof

Gekkenwerk

Dat het boek 'Bijzonder Borne', voor de Plus-supermarkten samengesteld door het schrijverscollectief en de redactie van Boorn en Boerschop, een succes is geworden, behoeft geen betoog. Het verzamelen en ruilen van de plaatjes met de historische afbeeldingen van Borne werd door sommigen ook wel 'gekkenwerk' genoemd. Hele families die 'plaatjesavonden' organiseerden, volleybal- en gymclubjes die na de training papertjes met nummers uitwisselden, vrienden en vriendinnen die speciale appgroepen aanmaakten, enveloppes met plaatjes voor Bornearen die al jaren in verre landen wonen en niet te vergeten een heuse facebookpagina 'Bijzonder Borne Ruilhoek' met ruim 560 leden.

Overall kwam je ze tegen: post-it-papertjes, A4-tjes, blocnotevelletjes, bierviltjes, afgescheurde stukjes krant, ja zelfs toiletpapier met daarop rijen nummers van plaatjes die over waren of nog gezocht moesten worden. Maar op het hoogtepunt van deze actie kwam tegelijkertijd ook al het einde in zicht. Om op de valreep toch nog de ontbrekende afbeeldingen te kunnen bemachtigen, togen massa's verzamelaars op 7 juni naar het Kulturhus om daar het voor hen ontbrekende materiaal op de daarvoor speciaal georganiseerde ruilbeurs op te zoeken. De meesten slaagden erin. Veelzeggend was de opmerking van een met blij maar verhit gezicht wegfietsende dame: "Hè, hè, ik heb ze allemaal. Eindelijk!"

Pianoconcert.....?

Nee,.....plaatjes zoeken!

Voor jong,.....

....en oud!

Lijstje met nummers en het boek erbij ,..... zoeken maar

Of er een systeem in zit?

Gezellige drukte in de foyer van het Kulturhus

Nummer 164?.....HEBBES!

De vraag is of het uiteindelijke doel van de actie dan is bereikt. Het antwoord is volmondig 'ja' als je het aan de initiatiefnemers vraagt. Immers de 'ruilgekte' heeft dat volop bewezen. Ongetwijfeld waren er veel mensen die het vooral ging om de sport van het verzamelen. Daarmee kregen ze terloops een mooi document in huis dat al plakkend langzaam maar zeker een fraai eindresultaat opleverde. Maar voor de schrijvers en de redactie van de Heemkundevereniging telt nog een ander aspect. Wat vinden de verzamelaars en lezers van de inhoud en beantwoordt het boek aan de verwachtingen? Op de vrouw/man af gevraagd en na meningen gepeild te hebben, mogen we vaststellen dat vrijwel iedereen lovend is over de informatieve waarde van het geheel. Een veel gehoorde uitspraak als: 'Nu woon ik al zo lang in Borne, maar heb nooit geweten dat'....., gevolgd door het noemen van een foto of een in het boek beschreven historisch feit, zegt meer dan genoeg. Teksten en foto's hebben er aan bijgedragen dat veel bezitters van het album toch wat meer op de hoogte zijn van de historie van Borne en zijn al of niet markante of sportieve inwoners. Natuurlijk was het mooi meegenomen dat men ook nog, al verzamelend,

plaatjes aantrof waarop men kennissen, familieleden of zichzelf kon terugvinden, zoals de inmiddels ouder geworden dames die ooit eens als pinksterbruidje door Borne trokken.

Maar wat ons het meest ter ore kwam, was de opmerking met betrekking tot de op de kaft afgedrukte foto van het oude station: 'Dat hadn ze nooit mötn ofbrekn!' Daarom, voor al degenen die vinden dat het nooit had mogen worden afgebroken, nog een keer: **het oude station van Borne. Een plaatje!**

